

IVAN TAVČAR

Ivan Tavčar, slovenski pisatelj, odvetnik, politik in časnikar, se je rodil 28. avgust leta 1851, v Poljanah nad Škofjo Loko. Rodil se je v revni kmečki družini.

Posebno prijateljstvo ga je družilo s sestrično Povlovko Nežiko. Bila je nekoliko starejša od njega. Mladi Tavčar je rad delal norosti. S svojimi vrstniki je lovil ribe, lučal kamenje čez cerkveno streho, gonil na pašo, kuril kresove idr.

Leta 1858 je začel šolanje v enorazrednici v Poljanah, ki ga je nadaljeval v Ljubljani. Nato se je vpisal na gimnazijo v Ljubljani, od koder se je zaradi disciplinskih prestopkov moral prepisati na novomeško gimnazijo, nato pa spet nazaj na ljubljansko. Po koncu gimnazije se je na dunajski univerzi vpisal študij prava.

Leta 1875 je postal odvetniški pripravnik v Ljubljani in se kmalu odpravil v Kranj, kjer se je zaposlil pri dr. Mencingerju. Leta 1880 se je vrnil v Ljubljano, kjer je ostal do smrti. Tu je odprl lastno odvetniško pisarno.

Politično kariero je začel v kranjskem deželnem zboru, kjer je skupaj s političnim sopotnikom Ivanom Hribarjem sestavljal jedro radikalne skupine liberalnega tabora. Leta 1894 sta skupaj prevzela vodstvo stranke. Do razpada Avstro-Ogrske je bil med vodilnimi politikami kranjske liberalne Narodne napredne stranke. Nekaj časa je urejal tudi strankino glasilo Slovenski narod. V letih 1901-1907 je bil državnozborski poslanec, od leta 1911 pa do 1921 je bil tudi ljubljanski župan.

Poročen je bil s Franjo Tavčar, ki je bila med pomembnejšimi osebnostmi tedanjega slovenskega ženskega gibanja. Tudi zaradi njenih spodbud je bil zelo dejaven v številnih narodnih društvih; med drugim je postal tudi predsednik Kluba slovenskih biciklistov, prve slovenske kolesarske organizacije.

Njegovo najpomembnejše delo je *Visoška kronika*, ki govori o dogajanju v 17. stoletju, v katerem se je končala tridesetletna vojna. Njegova dela so tudi: *Ivan Slavelj*, *Vita vitae meae*, *Mrtva srca*, *Janez Sonce*, *Med gorami*, *Grajski pisar*, *V Zali*, *Izza kongresa*, *Cvetje v jeseni* itd.

Ivana Tavčarja štejemo med klasične vrhunske slovenske pripovednike. Kot pisatelj se je zgledoval pri Jurčiču in Stritarju, v zrelejših letih pa se je razvil v samostojno pisateljsko osebnost. Na sploh je bil markantna osebnost: kot pisatelj, politik in človek. Umrl je 19. februarja leta 1923 v Ljubljani.